

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1097

23.03.2024 (135)

Michael Kühnen

Den anden revolution Bind I: Tro og kamp

Del 10

Det er hykleri, når demokrater siger, at der er ytringsfrihed i Vesttyskland.

I den forbindelse er der et citat (jeg ved desværre ikke af hvem), som meget rammende karakteriserer den virkelige situation: "*I et demokrati har alle ret til at rejse sig når som helst og sige alt, hvad alle tænker*".

Men enhver, der vover at tænke selv i dette system, lærer om demokrati, det vil sige om den demokratiske meningsterror. Radikale dekreter, erhvervsforbud og stikkersystemet vidner om demokraternes frygt for deres eget folk. Manfred Röder blev drevet i eksil, Wolf Dieter Eckart blev idømt en lang fængselsstraf, jeg selv blev varetægtsfængslet - ytringsfrihed Tyskland 1978!

Det er hykleri, når demokrater siger, at folkelig deltagelse i beslutningstagningen er mulig gennem partierne. Beslutninger er for længst ophørt med at blive truffet i parlamenterne (er de nogensinde blevet truffet der?). De grundlæggende retningslinjer kommer alligevel fra Washington og Jerusalem, alt andet afgøres i interessegruppernes velsmurte stridigheder. De store monopoler, de internationale koncerner, den enkelte fagforening, den gyldne og den blegrode (socialdemokratiske) internationale har det reelle herredømme. Folket optræder slet ikke længere; at tale om dets muligheder for at deltage er absurd og latterligt.

Partiernes opgave er kun at distrahere folket fra de reelle magtforhold, dvs. at spille teater og i øvrigt fange eventuelle tendenser til utilfredshed i protesten med deres højre- og venstrefløjsgrupper (se SPD for APO's vedkommende og CDU-CSU for NPD's vedkommende).

Befolkningen føler intuitivt, at de bliver ført rundt ved næsen. Det ses tydeligt i den stigende mistillid til partierne og den voksende andel af protest- og ikke-stemmer. Men den "bløde undertrykkelse" fungerer for godt: 10-15 % ville være villige til at stemme på et nationalt højreparti, 6-8 % på et grønt parti, ca. 10 % på et skatteparti, men når tiden er inde, hersker frygten for, at en sådan gruppe alligevel ikke vil klare sig, og denne resignation fører til, at det indtil videre ikke har været muligt at danne en reel opposition. Mindre end 2% af befolkningen er organiseret i det "demokratiske" statsparti, hvilket er mindre, både i procent og i antal, end medlemstallet i NSDAP så sent som i 1945 - længe leve demokratiet, "folkestyret"!

Det er hykleri, når demokrater siger, at der ikke er politiske fanger i FRG. Mere end tredive år efter krigens afslutning er det nationalsocialistiske tyske arbejderparti stadig forbudt, propaganda for partiet, visning af hagekorset, den tyske hilsen og besiddelse af nazistisk propagandamateriale straffes med fængsel i op til tre år (paragraf 86 i StGB). Derudover er der Judenschutz-paragraffen (paragraf 130 eller 131 StGB), som straffer enhver kritisk refleksion over den internationale jødedoms rolle med op til fem år. (Nogle gange er det nok at sige, at der ikke blev gasset seks millioner jøder, eller at jøderne har for meget magt, hvilket dog straks bliver overbevisende bevist af retssagerne). Hvad kan man ellers kalde de kammerater, der overtræder disse paragraffer på grund af deres politiske overbevisning og kommer i fængsel for det? De er samvittighedsfanger, demokraternes politiske fanger!

Dette er kun nogle få eksempler på systemets mangel på karakter, dets løgnagtighed. Listen kunne fortsættes efter behag, man behøver blot at undersøge anvendelsen af grundlæggende rettigheder på de tyske systemkritikere, nationalsocialisterne, fra ytringsfrihed til forsamlingsfrihed, fra forbuddet mod forfølgelse på grund af en politisk overbevisning til hjemmets ukrænkelighed, og man indser: Demokrati eksisterer kun for demokrater, eller som de selv siger:

"Ingen frihed til frihedens fjender."

Og hvad frihed er, bestemmes frit af dem, der har magten. Men i sig selv er det et helt acceptabelt argument:

Enhver stat har ret til, og hvis den tager sig selv alvorligt, faktisk også pligt til, at forsvare sin eksistens.

Og vi er fjender af staten, fjender af denne stat! Vi hader dette system og ønsker at vælte det! Så siger de til os:

"Vil du tolerere en opposition? I har anbragt jeres politiske modstandere i lejre."

Og det er også korrekt:

I vores forståelse af en folkestat er der imidlertid ingen fjender af staten, fordi alle, der er af god vilje, vil få mulighed for at arbejde og arbejde for sit folk, selv om han ikke tilhører os politisk. Så er der kun folkets fjender, som vi vil bekæmpe nådesløst, fordi de ønsker at underminere den nationale enhed i vores folk, som vi har så hårdt brug for. Så disse argumenter er tilsyneladende gyldige i sig selv, men har et demokrati lov til at tale på denne måde?

Det "liberal-kapitalistiske system" skal i sidste ende beslutte, hvad det vil være: en mekanisme til at håndhæve flertallets vilje, dvs. demokrati - folkets herredømme, eller en liberalistisk verdenssynsstat, der vil opretholde et system af ideologiske programpunkter (FDGO), i sidste ende også imod folkets vilje.

Det vil sige, enten giver det liberalkapitalistiske system sine modstandere - herunder os - mulighed for at slå det med dets egne våben, med demokratiske midler, som det allerede lykkedes én gang i 1933! Hvis demokraterne tillod dette, ville de være konsekvente og ærlige. Hvis de virkelig troede, at FDGO var så god og solid, burde de være i stand til at håndtere det faktum, at folket er nødt til at vælge mellem radikale alternativer, ellers er der ikke noget at vælge imellem.

Eller de beslutter sig for undertrykkelse af oppositionen, for "militant, kampvilligt demokrati", for den liberalistiske Weltanschauungsstaat. Så ved modstanderne af dette system, dvs. vi tyske frihedskæmpere, hvor vi står, og indser, at det liberal-kapitalistiske system i Bonn, i modsætning til Weimarrepublikken, i sidste ende kun kan elimineres ved revolution.

Hvilken beslutning demokraterne træffer, er op til dem. Men som tyskere med ryggrad forventer vi ærlighed og konsekvens, selv fra vores ideologiske modstandere og fjender. Men de findes ikke i Bonn-systemet, for selvom de officielt stadig taler om den frie retsstat, baseret på Voltaires princip: "*Jeg afskyr hvert ord, han (den politiske modstander) siger, men for hans ret til at sige det, er jeg klar til at dø når som helst*", så har demokraterne i virkeligheden for længst valgt det andet alternativ:

Ikke at give folket et valg overhovedet mellem de tre ideologiske systemer i vores tid, mellem kommunisme, liberal kapitalisme og nationalsocialisme. Den liberale

kapitalisme viser sig således at være et system af organiseret hykleri, og det var det, jeg mente, da jeg talte om, at demokraterne er de mest modbydelige skabninger, der nogensinde har regeret en nation. Det er derfor, vi har respekt for bolsjevikkerne, som er krigere, der ved, hvad de vil - selv om vi bekæmper dem bittert. Men for demokraterne, med ungdommens sunde moralske instinkt, føler vi kun én ting - foragt!

Når vi møder kommunisterne, møder stål stål; når vi møder tilhængerne af det liberal-kapitalistiske system, ser vi kun ulækkert slim. I denne sammenhæng et ord om brugen af vold, varulvestrategien, den væbnede underjordiske kamp.

Af sidstnævnte fremgår det tydeligt, at det liberal-kapitalistiske system synes lige så fast besluttet på at sikre sin egen overlevelse mod folkets vilje som kommunisterne. Kun midlerne er forskellige:

Demokraterne viser sig at være smartere og mere udspekulerede - de distraherer folket med forestillingen om "de politiske kræfters frie spil", bedøver dem med velstand og forbrugerisme og praktiserer en blid, diskret undertrykkelse af politisk opposition. Så moralsk set er der ingen forskel på frihedskampen i øst og vest. National socialisme i kampen mod kapitalisme og kommunisme!

Ingen vil i lyset af diktaturet i Østzonen tænke på at bede os om at organisere os åbent der, for at deltage i valget til Folkekammeret. Ingen er overrasket over, at nationalsocialister mødes under jorden og ikke helt udelukker væbnet modstand. Det samme er tilfældet i de vestlige zoner af vores besatte fædreland.

VÆBNET MODSTAND MOD DEMOKRATI ER OGSÅ MORALSK BERETTIGET, HVIS DEN IKKE ER RETTET MOD USKYLDIGE MENNESKER! Jeg mener, at det fremgår klart af det, jeg har sagt. Men...:

MORALSK BEGRUNDET BETYDER IKKE TAKTISK BYDENDE NØDVENDIGT!

Jeg afviser varulven, den væbnede kamp for frihed fra højre, i FRG, i den nuværende historiske fase! Vi befinder os ikke i en revolutionær situation! Folk er ikke engang lidt bevidste om den bløde undertrykkelses mekanismer, de ville ikke have den mindste forståelse for varulven i øjeblikket.

Fortalerne for væbnet modstand siger, at i tilfælde af en genoptagelse af den militære kamp for frihed, dvs. i henhold til international lov og teknisk set et brud på kapitulations- og våbenstilstandsaftalerne af 8. maj 1945, ville det liberal-kapitalistiske system blive tvunget til at smide den demokratiske maske og vise sig i sin virkelige form, som en stedfortrædende agent for de sejrende magter mod sit

eget folk - **Dette er korrekt.**

Men en sådan strategi overvurderer vores egen styrke. Den tyske frihedsbevægelse ville blive drænet for blod i forsøget på at organisere den militære kamp mod besættelsesmagten. Det ville være en håbløs og nytteløs kamp, hvor de bedste ville blive ofret meningsløst. Måske kunne situationen være anderledes for os, hvis ikke anarkister og kommunister på skift havde opbygget en guerilla, Den Røde Armé Fraktion (RAF).

RAF har i årevis ført en væbnet kamp mod det liberale kapitalistiske systems undertrykkelsesapparat. Jeg beklager oprigtigt de uskyldige ofre for RAF-lignende terroraktioner, men jeg vil ikke skjule min "hemmelige glæde" over denne kamp mellem vores bitre fjender, kommunisterne og demokraterne. De høje herrer skælver, demokraterne kryber sammen bag pigtråd og maskingeværer, mens Adolf Hitler kunne køre gennem jublende folkemængder i en åben bil. Forskellen mellem et demokrati og en folkestat kan ikke symboliseres tydeligere!

Så længe RAF eksisterer, og der ikke er nogen revolutionær situation i Tyskland, er varulven ubrugelig og endda skadelig. Selvfølgelig kan nationale aktivister forberedes militært i militære sportsgrupper til en endelig konfrontation, som trods alt ikke er helt udelukket, men der skal ikke være nogen væbnet kamp for frihed fra højre i øjeblikket.

Bliv ikke forbitret af terror, systemet venter kun på en sådan fejl fra os for at finde en løftestang til den totale knusning af bevægelsen. Jeg tror fuldt og fast på, at vi, ligesom lederen, vil finde en lovlige vej til magten. Konsekvenserne og konklusionerne af den mislykkede revolution den 9. november 1923 gælder stadig. Fremtiden tilhører os! Lad os overvinde fristelsen til kunstigt at fremskynde historiens gang. Alt virkelig stort skal modnes for at blive stærkt. Vores tid er endnu ikke kommet.

Ud over hykleriet ser vi i den uhæmmede, uindskrænkede materialisme det liberale kapitalistiske systems andet livsgrundlag. Det kan ses i den overdådige livsstil og ubegrænsede korrumperbarhed hos demokratiske politikere, der som parasitter ikke lever for, men af deres folk. Som grise ved fodertruget gør de sig det behageligt, sænker pensionerne, hæver skatterne og fordobler deres diæter, uden at glemme at lade sig betale af storindustrien, de overnationale magter eller enhedsfagforeningerne ved at stemme på den rigtige måde.

De ser sjældent plenarsalen i Forbundsdagen, deres valgkreds næsten aldrig, undtagen når valgtiden nærmer sig igen, men til receptioner eller på dyre studieture møder man dem altid i et diskret jakkesæt med Bundesverdienstkreuz og gode manerer, galionsfigurer for en ideel, borgerlig verden. Deres fejltrin og

skandaler bliver som regel bevidst undertrykt af systempressen. Men ikke desto mindre viser den brede masse af befolkningen et bemærkelsesværdigt korrekt instinkt over for dem: Folket har aldrig haft en særlig høj mening om disse deres "repræsentanter".

Hvor lidt ret har disse parlamentarikere til at kalde sig "repræsentanter for folket". Hvem af dem har stadig reel kontakt med folket? "Hvor er arbejderne, de små mennesker, som burde være repræsenteret?" Man ser funktionærer i parlamentet, embedsmænd og repræsentanter for industrien, men hvem repræsenterer folket? Folket sidder foran tv-skærmene og undrer sig!

Der er helt sikkert individer i disse rækker, som er af god vilje. Der er idealistiske demokrater, der som alle idealister har vores respekt, selv om vi er uenige med dem og bekæmper dem; og der er også folk blandt dem, der har indset, at tingene ikke kan fortsætte på denne måde. Jeg tænker for eksempel på Herbert Gruhl, et medlem af Forbundsdagen, som satte sin karriere på spil og skiftede fra CDU til den grønne bevægelse i 1978. Men der er kun få af dem. Parasitterne, der kan forvente et godt liv takket være en professionel politikers arbejde eller ikke-arbejde, og de effektive, ubemærkede teknokrater, der udfører instruktioner fra stort set anonyme magthavere og handler på deres vegne, som om de formede vores lands politiske fremtid, har sejret.

Men de ved to ting med sikkerhed, de nye mestre fra 1945:

Demokratiet er blevet påtvunget det tyske folk to gange, af sejrherrene efter tabte krige. Befolkningen blev aldrig spurgt, om de virkelig ønskede denne form for stat og økonomi. Grundloven blev hverken godkendt af et frit valgt parlament med deltagelse af alle partier eller ved en folkeafstemning. Forbuddet mod NSDAP og alle dets underafdelinger blev simpelthen overtaget fra de allieredes besættelsesbestemmelser i den nye republiks straffelov. Folket optræder slet ikke i Bonns besættelsesregime:

Ingen afstemning om forfatningen, ingen folkeafstemning eller plebiszit, intet frit valg af statsoverhoved, men i stedet partiforbud, finansiering af det demokratiske statsparti med skattepenge, NS-forbuddet og 5%-spærregrænsen.

Der er ingen demokrater i Tyskland, bortset fra det tynde lag af magthavere og dem, der direkte nyder godt af det. Det ved de udmærket godt. Men det tyske folk har altid været lydige over for autoriteter og afvisende over for revolution, og så længe tyskerne kan nyde et relativt ubekymret privatliv, og ingen desperate livsomstændigheder driver de brede masser til oprør, er det kun minoriteter, der bekymrer sig om vores folks fremtid. Det liberal-kapitalistiske systems stabilitet er ikke baseret på folkets samtykke, men på deres tilfredshed med deres private

levevilkår.

Det er ikke det liberale kapitalistiske systems fortjeneste, at disse levevilkår stadig er tålelige for de fleste tyskere i dag, ved begyndelsen af en global krise, men resultatet af den eksemplariske flid og ihærdige effektivitet hos det tyske folk, som skabte deres rigdom ud af ingenting og med rette er stolte af, hvad de har opnået.

Men det er også den nationalsocialistiske stats fortjeneste, at den gjorde arbejderne til partnere og ligeværdige borgere. Den etablerede den sociale forpligtelse til ejendom og vækkede dermed følelsen af nationalt fællesskab. Det liberal-kapitalistiske system skylder sin stabilitet til dæmoniseringen af den nationalsocialistiske idé, samtidig med at det anvender nationalsocialistiske metoder.

Så længe demokraterne overholder disse to punkter, vil systemet fortsætte med at eksistere, til skade for det tyske folk. For at kunne basere deres regimes eksistens udelukkende på de to nævnte principper, var demokraterne nødt til at uddanne folket i krads materialisme. Alle idealer skulle latterliggøres og korrumpes i tidens løb, alle værdier skulle omhyggeligt begrænses til feriebegivenheder. Folket skulle kun inspireres til lejligheden, bilen, fjernsynet, køleskabet og vaskemaskinen, så til den midlertidige lejlighed, den anden bil, det andet fjernsyn, fryseren og det automatiske køkken, så til massefodring, forbrugerisme og reklamens idealverden efter amerikansk model, så til kedelige tv-serier, afvigende seksuelle praksisser og kaotisk kulturelt forfald inden for litteratur, teater og skabende kunst. Men alt dette har kun ét formål: **at hensætte folk i en tilstand af beruselse, at distrahere dem fra virkeligheden.**

Siden genopbygningens afslutning, dvs. siden 1960'erne, har de dygtigste mennesker i Europa levet i en forfærdelig smuk drømmeverden, i en kunstigt fremkaldt dekadence, der æder af vores nationale kropps åndelige, mentale og fysiske sundhed. Kun på denne måde kunne genopdragerne i det lange løb brænde nationalsocialismens idé om et separat tysk væsen mellem øst og vest, mellem kommunisme og kapitalisme ud af tyskernes hjerner, gøre dem føjelige og udnytte dem komfortabelt.

Det var muligt at undertrykke ideen om tysk frihed og tvinge den dybt ind i underbevidstheden, men der slumrer den og vil forme Tyskland igen, når den allerede langt overstrakte drømmeboble en dag vil briste med et højt brag, og folket, desillusioneret for første gang i årtier, vil se den virkelige verden og dens nådesløse love igen. Selv det faktum, at demokraterne genindfører gamle nationalsocialistiske tiltag, kan ikke redde det liberal-kapitalistiske system i det lange løb; faktisk viser det sig at være skadeligt, da det også her udelukkende

foregår efter materialistiske principper. Resultatet ligner en hjertetransplantation udført af en medicinsk lægmand på baggrund af en videnskabelig lærebog.

Her er nogle eksempler:

Det Tredje Rige opdrog tyskerne til at være et fællesskab af folket i den klare erkendelse, at en person kun kan elske sit fædreland, hvis det behandler ham lige og respekterer ham lige så meget som ethvert andet medlem af folket. På denne måde lykkedes det den nationalsocialistiske folkestat at overvinde arbejderklassens front mod staten, og arbejderne følte for første gang, at han var et fuldgyldigt medlem af folket med alle rettigheder og pligter. Selv i dag trækker det liberale kapitalistiske system stadig på denne uddannelse af arbejderne fra nationalsocialismen. Der er få strejker i Tyskland, og arbejderne er stadig parate til at bringe ofre i helhedens interesse.

Det Tredje Rige gjorde det klart for tyskerne, at økonomien vedrører alle, at hele nationen lider, når en sektor af økonomien klarer sig særligt dårligt, at overdrevne krav fra den ene side er katastrofale for hele nationen. I dag kaldes det socialt partnerskab, fordi udtrykket Volksgemeinschaft er gået af mode.

Med den tyske arbejdsfront skabte Det Tredje Rige en institution, hvor stat, arbejdsgivere og arbejdstagere i fællesskab søgte løsninger til en human organisering af arbejdslivet og ligeledes i fællesskab planlagde den videre udvikling af den nationale økonomi.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden - her (www.movingtheancient.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere til lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver dem begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the NEW ORDER

Number 176 (2021) Founded 1973 April 26, 2022 (126)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His reasons are anti-White immigration, culture dilution, and re-orientation.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Günther Lank

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
 Hundredvis af bøger på mange sprog
 Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

SS Defender against Bolshevism
by Reichsführer SS Reichlich Klumler
FOR-DANMARK! MOD BOISHEVISMEN!
Translated from the SS Original

John Evelyns Der Giftige Pilze
The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Klumler
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!